

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2015. gada 11. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 2. panta g) punkts, 3. panta 2. punkts un 27. pants — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Galvenā maksātnespējas procedūra — Sekundārā maksātnespējas procedūra — Piekritības konflikts — Ekskluzīva vai alternatīva piekritība — Piemērojamo tiesību noteikšana — To parādnieka aktīvu noteikšana, uz kuriem attiecas sekundārā maksātnespējas procedūra — Šo aktīvu lokalizēšana — Īpašums trešajās valstīs

Lieta C-649/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal de commerce de Versailles* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 21. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 6. decembrī, tiesvedībā

Comité d'entreprise de Nortel Networks SA u.c.

pret

Cosme Rogeau , kas rīkojas kā tiesas iecelts likvidators sekundārā maksātnespējas procedūrā pret *Nortel Networks SA*,

un

Cosme Rogeau , kas rīkojas kā tiesas iecelts likvidators sekundārā maksātnespējas procedūrā pret *Nortel Networks SA*,

pret

Alan Robert Bloom ,

Alan Michael Hudson ,

Stephen John Harris ,

Christopher John Wilkinson Hill ,

kas rīkojas kā apvienotie galvenās maksātnespējas procedūras pret *Nortel Networks SA* administratori.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Tizzano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits, M. Bergere [*M. Berger*] (referente) un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

* Tiesvedības valoda – franču.

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

nemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 6. novembra tiesas sēdi,

nemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *comité d'entreprise de Nortel Networks SA* u.c. vārdā – *R. Dammann* un *M. Boché-Robinet*, advokāti,
- *C. Rogeau*, kas rīkojas kā tiesas iecelts likvidators sekundārā maksātspējas procedūrā pret *Nortel Networks SA*, vārdā – *A. Tchekhoff* un *E. Fabre*, advokāti,
- *A. R. Bloom*, *A. Hudson*, *S. J. Harris* un *Ch. J. Wilkinson Hill*, kas rīkojas kā apvienotie galvenās maksātspējas procedūras pret *Nortel Networks SA* administratori, vārdā – *C. Dupoirier*, advokāts,
- Francijas valdības vārdā – *F.-X. Bréchet* un *D. Colas*, pārstāvji,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *L. Christie*, pārstāvis, kuram palīdz *B. Kennelly*, *barrister*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin*, pārstāvis,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 29. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.) 2. panta g) punkta, 3. panta 2. punkta un 27. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar, pirmkārt, strīdu starp *comité d'entreprise de Nortel Networks SA* (turpmāk tekstā – “*NNSA*”) u.c. un *C. Rogeau*, kas rīkojas kā tiesas iecelts likvidators sekundārā maksātspējas procedūrā, kura uzsākta Francijā pret *NNSA* (turpmāk tekstā – “sekundārā procedūra”), par prasību tostarp par atļaišanas pabalsta maksāšanu un, otrkārt, strīdu starp *C. Rogeau*, kas rīkojas kā tiesas iecelts likvidators sekundārā maksātspējas procedūrā, un *A. R. Bloom*, *A. M. Hudson*, *S. J. Harris* un *C. J. Wilkinson Hill*, kas rīkojas kā apvienotie galvenās maksātspējas procedūras, kas uzsākta Apvienotajā Karalistē pret *NNSA* (turpmāk tekstā – “galvenā procedūra”), administratori (“apvienotie administratori”, turpmāk tekstā – “apvienotie administratori”), par piespiedu iestāšanos lietā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1346/2000

- 3 Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 6. un 23. apsvērumā ir noteikts:

“(6) Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību maksātspējas procedūru sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātspējas procedūrām, un kas ir cieši saistīti ar šādām procedūrām. Turklāt šajā regulā vajadzētu iekļaut noteikumus par šādu nolēmumu atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu, kas arī atbilst iepriekšminētajam principam.

[..]

(23) Attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem jautājumiem jānosaka vienoti tiesību normu kolīziju noteikumi, kas to piemērošanas jomā aizstāj valstu starptautisko privāttiesību noteikumus. Ja nav norādīts citādi, jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kura sāk procedūru (*lex concursus*). Šim tiesību normu kolīziju noteikumam jābūt spēkā gan galvenajā procedūrā, gan vietējās procedūrās; *lex concursus* nosaka maksātspējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, attiecībā uz iesaistītajām personām un tiesiskajām attiecībām. Tas regulē visus maksātspējas procedūras sākšanas, izpildes un noslēgšanas nosacījumus.”

- 4 Regulas Nr. 1346/2000 2. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

- g) “dalībvalsts, kurā atrodas aktīvi” ir:

- ķermenisku lietu gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas īpašums,
- tāda īpašuma un īpašumtiesību gadījumā, kas reģistrējamas publiskā reģistrā, dalībvalsts, kuras iestādē tiek glabāts reģistrs,
- prasījumu gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā trešajai personai, kam tie jāpilda, ir galveno interešu centrs, kā noteikts 3. panta 1. punktā;

[..]”

- 5 Regulas 3. pantā “Starptautiskā piekritība” ir noteikts:

“1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātspējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātspējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šis citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

[..]”

- 6 Šīs regulas 25. pantā “Nolēmumu atzīšana un izpilde” ir noteikts:

“1. Nolēmumus, ko sniegusi tiesa, kuras nolēmums par procedūra sākšanu ir atzīts [..], un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, kā arī šajā tiesā apstiprinātos mierizlīgumus atzīst bez turpmākām formalitātēm. Šādus nolēmumus izpilda saskaņā ar 31. līdz 51. pantu, izņemot 34. panta 2. punktu, [1968. gada 27. septembra] Briseles Konvencijā par piekritību un nolēmumu izpildi civillietās un komerclietās, [OV 1972, L 299, 32. lpp.] kurā grozījumi izdarīti ar [vēlākām jaunu dalībvalstu] pievienošanās konvencijām šai konvencijai.

Pirmo apakšpunktu piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos sniegusi cita tiesa.

[..]

2. Citu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas nav minēti 1. punktā, regulē 1. punktā minētā konvencija ar nosacījumu, ka šī konvencija ir piemērojama.

[..]”

- 7 Regulas Nr. 1346/2000 27. pantā “Procedūru sākšana” ir paredzēts:

“Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšana, ko veic dalībvalsts tiesa un ko atzīst citā dalībvalstī (galvenā procedūra), ļauj šajā citā dalībvalstī, kuras tiesai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, sākt sekundāro maksātnespējas procedūru [..]. To sekas attiecas tikai uz parādnieka aktīviem, kas atrodas šīs citas dalībvalsts teritorijā.”

Regula (EK) Nr. 44/2001

- 8 Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 1. pantā tās darbības joma ir noteikta šādi:

“1. Šo regulu piemēro civillietām un komerclietām neatkarīgi no tiesas iestādes veida. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.

2. Konvenciju nepiemēro attiecībā uz:

[..]

b) bankrotu, ar maksātnespējīgu uzņēmēj sabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju saistītām procedūrām, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;

[..].”

Pamatlietas un prejudiciālais jautājums

- 9 *Nortel* grupa bija viena no telekomunikāciju tīklu tehnisko risinājumu piegādātājiem pasaulē. *Nortel Networks Limited* (turpmāk tekstā – “*NNL*”), kas dibināta Misisogā [*Mississauga*] (Kanāda), piederēja lielākā daļa *Nortel* grupas meitasuzņēmumu pasaulē, tostarp *NNSA*, kas reģistrēta Ivelinā [*Yvelines*] (Francijā).

- 10 Gandrīz viss intelektuālais īpašums, kas bija *Nortel* grupas specializēto meitasuzņēmumu pētniecības un attīstības darbības iznākums, tika reģistrēts galvenokārt Ziemeļamerikā *NNL* vārdā, kas šiem meitasuzņēmumiem, tostarp *NNSA*, piešķir bezmaksas ekskluzīvās licences šīs grupas intelektuālā īpašuma izmantošanai. Šie meitasuzņēmumi saglabāja arī šī intelektuālā īpašuma ekonomiskās īpašuma tiesības (*beneficial ownership* [labuma guvējs]) sava attiecīgā ieguldījuma apmērā. Vienošanās grupas iekšienē, saukta “Master R&D Agreement” (turpmāk tekstā – “*MRDA* vienošanās”), noteica juridiskās attiecības starp *NNL* un šiem pašiem meitasuzņēmumiem.
- 11 Tā kā 2008. gadā *Nortel* grupa saskārās ar lielām finanšu grūtībām, tās vadītāji nolēma vienlaicīgi uzsākt maksātspējas procedūras Kanādā, Amerikas Savienotajās Valstīs un Eiropas Savienībā. Ar *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 14. janvāra nolēmumu tika uzsākta galvenā maksātspējas procedūra atbilstoši Anglijas tiesībām attiecībā uz visām *Nortel* grupas sabiedrībām, kas reģistrētas Eiropas Savienībā, tostarp *NNSA*, piemērojot Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu.
- 12 Pēc *NNSA* un apvienoto administratoru kopīgi iesniegta prasības pieteikuma iesniedzējtiesa ar 2009. gada 28. maija spriedumu uzsāka sekundāro procedūru pret *NNSA* un iecēla *C. Rogeau* par tiesas ieceltu likvidatoru šajā procedūrā.
- 13 2009. gada 21. jūlijā ar vienošanās protokolu par konflikta izbeigšanu tika izbeigts sociālais konflikts *NNSA* iekšienē (turpmāk tekstā – “konflikta izbeigšanas protokols”). Šī vienošanās paredzēja atlaišanas pabalsta maksājumu, kura daļa bija samaksājama nekavējoties un otra daļa, saukta “atliktais atlaišanas pabalsts” (turpmāk tekstā – “atliktais AP”), kas bija jāsamaksā pēc darbības beigām par pieejamajiem līdzekļiem no aktīvu pārdošanas pēc izmaksu, kas radušās sakarā ar *NNSA* darbības turpināšanu galvenās un sekundārās maksātspējas procedūras laikā, kā arī pārvaldības izdevumu “administration expenses” segšanas pilnībā.
- 14 2009. gada 1. jūlijā abu procedūru struktūras parakstīja galvenās un sekundārās procedūras koordinēšanas protokolu (turpmāk tekstā – “koordinēšanas protokols”), atbilstoši kuram pārvaldības izmaksas tiek maksātas pilnībā un prioritāri, lai kāda būtu pārdoto aktīvu atrašanās vieta. Ar 2009. gada 24. septembra spriedumu iesniedzējtiesa apstiprināja koordinēšanas protokolu un konflikta izbeigšanas protokolu.
- 15 Lai nodrošinātu *Nortel* grupas aktīvu labāku novērtējumu, dažādu pasaulē uzsāktu maksātspējas procedūru apvienotie administratori vienojās, ka šie aktīvi tiek pārdoti vienoti atbilstoši katrai darbības nozarei. Atbilstoši 2009. gada 9. jūnijā starp *NNL* un vairākiem *Nortel* grupas meitasuzņēmumiem noslēgtajam vienošanās dokumentam “Interim Funding and Settlement Agreement” (turpmāk tekstā – “*IFSA* vienošanās”) *NNL* meitasuzņēmumi laicīgi atteiksies no savām industriālā un intelektuālā īpašuma tiesībām, uz kurām attiecas *MRDA* vienošanās. Savukārt licences tiesības meitasuzņēmumiem tiktu saglabātas līdz likvidācijas un īpašumtiesību pārejas darījumu beigām un šo meitasuzņēmumu intelektuālā īpašuma tiesības kā ekonomisko īpašuma tiesību īpašniecēm tiktu saglabātas.
- 16 Atbilstoši *IFSA* vienošanās dokumentam ieņēmumi no *Nortel* grupas aktīvu īpašumtiesību pārejas tiktu ieskaitīti iesaldētos kontos, sauktos “lockbox” (turpmāk tekstā – “*lockbox*”), Amerikas Savienotajās Valstīs reģistrētās kredītiestādēs, un ka šajos kontos ieskaitīto summu izmaksāšana nevar notikt bez visu attiecīgo šīs grupas struktūru kopīgi noslēgtas vienošanās. *NNSA* ir kļuvusi par *IFSA* vienošanās pusi, izmantojot 2009. gada 11. septembrī noslēgtu pievienošanās līgumu. Īpašumtiesību pārejas ieņēmumi tika arestēti, kā to paredzēja *IFSA* vienošanās, pirms vēl tomēr bija panākta vienošanās par to sadali.
- 17 Ziņojumā, ko *C. Rogeau* sagatavoja 2010. gada 23. novembrī sekundārās procedūras ietvaros, tika konstatēts pozitīvs saldo EUR 38 980 313 apmērā *NNSA* bankas kontos 2010. gada 30. septembrī, kas ļāva paredzēt, ka no 2011. gada maija mēneša būs iespējama pirmā atliktā AP samaksa. Pēc *NNSA* uzņēmuma komitejas brīdinājuma vēstules ar 2011. gada 18. maija vēstuli *C. Rogeau* norādīja tai, ka

viņš nevar piemērot konflikta izbeigšanas protokola noteikumus, jo naudas plūsmas pārskats parāda negatīvu aizdevuma summu gandrīz EUR 6 miljonu apmērā tostarp saistībā ar apvienoto administratoru maksājumu pieprasījumiem, it īpaši par izmaksām, kas radušās, *Nortel* grupai turpinot darbību procedūras laikā, kā arī nododot īpašumtiesības uz atsevišķiem aktīviem.

- 18 Apstrīdot šāda stāvokļa konstatējumu, *NNSA* uzņēmuma komiteja un bijušie *NNSA* darbinieki cēla prasību *Tribunal de commerce de Versailles* (Francija) par to, pirmkārt, lai tiktu konstatēts, ka sekundārā procedūra ļauj tiem izmantot ekskluzīvas un tiesas tiesības uz savu daļu no *Nortel* grupas aktīvu globālās īpašumtiesību pārejas cenas, kas pieder *NNSA*, un, otrkārt, lai tiktu piespriests *C. Rogeau* kā tiesas ieceltam likvidatoram nekavējoties veikt atliktā AP maksājumu atbilstoši *NNSA* pieejamajām summām.
- 19 Tad *C. Rogeau* vērsās pret apvienotajiem administratoriem saistībā ar piespiedu iestāšanos lietā iesniedzējtiesā. Apvienotie administratori tomēr lūdza *Tribunal de commerce de Versailles* tostarp atteikties no starptautiskās piekritības par labu *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division*. Pakārtoti apvienotie administratori ir lūguši iesniedzējtiesu atzīt, ka tai nav piekritības spriest par aktīviem un tiesībām, kas nav Francijā Regulas Nr. 1346/2000 2. panta g) punkta izpratnē sprieduma par sekundārās procedūras uzsākšanu pasludināšanas datumā.
- 20 Iesniedzējtiesa norāda, ka, lai spriestu par tajā celtajām prasībām, tai būs vispirms jālemj par savu piekritību noteikt sekundārās procedūras seku apmēru. Tā uzskata arī, ka tai būs jānosaka, vai sekundārās procedūras sekas var attiekties uz parādnieka aktīviem ārpus Savienības.
- 21 Šādos apstākļos *Tribunal de commerce de Versailles* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai tās valsts tiesas, kurā ir uzsākta sekundārā procedūra, piekritībā ekskluzīvi vai pārmaiņus ar tās valsts tiesu, kurā uzsākta galvenā procedūra, ir lemt par to debitora aktīvu apzināšanu, kas nonāk sekundārās procedūras darbības jomā, piemērojot Regulas Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 2. panta g) punktu, 3. panta 2. punktu un 27. pantu, un vai ekskluzīvas vai pārmaiņus pastāvošas piekritības gadījumā ir jāpiemēro ar galveno vai sekundāro procedūru saistītās tiesību normas?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 22 Uzdotajam jautājumam ir divas daļas, kuras jāizskata atsevišķi. Tā pirmā jautājuma daļa ir par tiesas piekritības sadali starp galvenās procedūras tiesu un sekundārās procedūras tiesu, kamēr otrā daļa ir par tiesību aktiem, kas piemērojami parādnieka aktīviem, ko skar sekundārā procedūra, atrašanās vietas noteikšanai.

Par jautājuma pirmo daļu

- 23 Ar jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkts un 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tās dalībvalsts tiesu, kurā ir uzsākta sekundārā maksātnespējas procedūra, piekritībā ekskluzīvi vai pārmaiņus ar tās dalībvalsts tiesām, kurā uzsākta galvenā maksātnespējas procedūra, ir lemt par to parādnieka aktīvu apzināšanu, kas ir sekundārās procedūras darbības jomā.

24 Šajā ziņā, lai gan jautājums attiecas vienīgi uz Regulu Nr. 1346/2000, vispirms ir jānosaka, vai iesniedzējtiesas piekritība šajā kontekstā ir nosakāma, pamatojoties uz šo regulu vai Regulu Nr. 44/2001. Turklāt ir jāpārbauda, vai, pamatojoties uz piemērojamās regulas normām, šīs tiesas piekritība ir konstatējama tādā gadījumā, par kādu ir pamatlieta. Visbeidzot tiks aplūkots jautājums, vai šāda piekritība ir jāuzskata par ekskluzīvu vai alternatīvu.

Par Regulas Nr. 1346/2000 un Nr. 44/2001 piemērojamību

25 Ir jāatgādina, ka pamatlietas ir par vairāku vienošanos, ko noslēgušas pamatlietas puses vai kas noslēgtas starp pamatlietas pusēm, tostarp *IFSA* vienošanās un *MRDA* vienošanās, kā arī par koordinēšanas protokola un konflikta izbeigšanas vienošanās piemērošanu. Strīdā par vienu vai vairāku šo vienošanos interpretāciju piekritība, lai lemtu par šo strīdu, var tikt regulēta ar Regulas Nr. 44/2001 normām, pat ja šis strīds ir starp divu maksātnespējas procedūru, galvenās un sekundārās, kurai katrai ir piemērojama Regula Nr. 1346/2000, likvidatoriem.

26 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka Regula Nr. 44/2001 un Regula Nr. 1346/2000 ir jāinterpretē, novēršot jebkādu šajos tiesību aktos paredzēto tiesību normu dublēšanos un juridiskās nepilnības. Tā prasības, kas saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir izslēgtas no tās piemērošanas jomas, ciktāl tās attiecas uz “bankrotu, [...] mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām”, ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā. Attiecīgi prasības, kas netilpst Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punkta piemērošanas jomā, ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā (spriedums *Nickel & Goeldner Spedition*, C-157/13, EU:C:2014:2145, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tiesa ir arī nospriedusi, ka Regulas Nr. 1346/2000 piemērojamība nebūtu plaši interpretējama un ka no Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomas ir izslēgtas tikai tās prasības, kas izriet tieši no maksātnespējas procesa un ir ar to cieši saistītas (turpmāk tekstā – “saistītās prasības”). Līdz ar to tikai šādas prasības ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā (skat. spriedumu *Nickel & Goeldner Spedition*, C-157/13, EU:C:2014:2145, 22. un 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

28 Visbeidzot kritērijs, kuru par noteicošo atzinusi Tiesa, lai noteiktu jomu, uz kuru attiecas prasība, ir nevis procesuālais konteksts, kurā tā ietilpst, bet gan tās juridiskais pamats. Saskaņā ar šādu pieeju ir jāizvērtē, vai šīs prasības pamatā esošās tiesības vai saistības izriet no kopīgiem civiltiesību un komerciesību noteikumiem vai arī no atkāpes ietverošiem noteikumiem, kas ir raksturīgi maksātnespējas procesam (spriedums *Nickel & Goeldner Spedition*, C-157/13, EU:C:2014:2145, 27. punkts).

29 Šajā gadījumā, lai gan iesniedzējtiesai ir jānovērtē dažādo pamatlietas pušu noslēgto vienošanos saturs, tomēr nemainīgs paliek tas, ka tiesības vai saistības, uz kurām ir pamatotas pamatprasības, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūras, ir cieši saistītas ar un to avots ir īpašajās maksātnespējas procedūru normās.

30 Proti, pamatstrīdu risinājums ir atkarīgs tostarp no *NNSA* aktīvu pārdošanas ieņēmumu sadales starp galveno procedūru un sekundāro procedūru. Kā tas, šķiet, izriet no koordinēšanas protokola un kā to pamatlietas puses ir apstiprinājušas tiesas sēdē, šī sadale esot jāveic būtībā, piemērojot Regulas Nr. 1346/2000 normas, šim protokolam vai pārējām vienošanās darbībām, par ko ir pamatlieta, necenšoties grozīt saturu. Tiesības vai saistības, uz kurām ir pamatotas pamatprasības, izriet no Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkta un 27. panta, lai būtu piemērojama šī regula.

Par Regulā Nr. 1346/2000 paredzētajām piekritības normām

- 31 Kas attiecas uz tiesas, kas ir uzsākusi sekundāru maksātnespējas procedūru, piekritību lemt par parādnieka aktīviem, uz ko attiecas šī procedūra, pastāvīgā judikatūra ir tāda, ka Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij, kuras teritorijā ir uzsākta maksātnespējas procedūra, ir noteikta arī starptautiskā piekritība izskatīt tieši no šīs procedūras izrietošās prasības (skat. it īpaši spriedumu *F-Tex*, C-213/10, EU:C:2012:215, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Lai gan līdz šim Tiesa ir atzinusi starptautisko piekritību, lai lemtu par izrietošu prasību, dalībvalsts tiesām, kurām ir piekritība atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktam, analogi ir jāinterpretē Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkts.
- 33 Proti, ņemot vērā Regulas Nr. 1346/2000 sistēmu un lietderīgo iedarbību, šīs regulas 3. panta 2. punkts ir jāuzskata par tādu, kas piešķir starptautisko piekritību izskatīt izrietošās prasības tās dalībvalsts tiesām, kuru teritorijā ir uzsākta sekundārā maksātnespējas procedūra, ciktāl šīs prasības attiecas uz parādnieka aktīviem, kas atrodas šīs pēdējās minētās dalībvalsts teritorijā.
- 34 Pirmkārt, kā to secinājumu 32. punktā norāda ģenerālvokāts, Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts pienākums dalībvalstīm atzīt un izpildīt nolēmumus par maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, ko sniegušas gan tiesas, kurām ir piekritība atbilstoši šīs regulas 3. panta 1. punktam, gan tiesas, kuru piekritība balstās uz šī 3. panta 2. punktu, kamēr šīs regulas 25. panta 1. punkta otrajā daļā ir precizēts, ka šīs pēdējās normas pirmā daļa attiecas arī uz nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, proti, nolēmumiem par tostarp izrietošām prasībām.
- 35 Tomēr, nosakot pienākumu atzīt “izrietošos” nolēmumus, kurus pieņēmušas tiesas, kurām ir piekritība atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punktam, šī regula, šķiet, vismaz netieši piešķir pēdējām minētajām tiesām piekritību pieņemt šos nolēmumus.
- 36 Otrkārt, ir jāatgādina, ka viens no būtiskiem mērķiem Regulas Nr. 1346/2000 27. pantā paredzētajai iespējai uzsākt sekundāru maksātnespējas procedūru ir tostarp vietējo interešu aizsardzība, lai gan šai procedūrai var būt arī citi mērķi (skat. šajā ziņā spriedumu *Burgo Group*, C-327/13, EU:C:2014:2158, 36. punkts).
- 37 Tomēr ar tādu izrietošu prasību, par kādu ir pamatlieta, ar mērķi konstatēt, ka noteikti aktīvi ietilpst sekundārajā maksātnespējas procedūrā, cenšas tieši aizsargāt šīs intereses. Šī tostarp šīs regulas 27. panta aizsardzība un tādējādi lietderīgā iedarbība tiktu jūtami vājināta, ja šo izrietošu prasību nevarētu celt tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā ir uzsākta sekundārā procedūra.
- 38 Tādējādi ir jāsecina, ka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punktu, sekundārā maksātnespējas procedūras uzsākšanas dalībvalsts tiesām ir piekritība lemt par to, kurus parādnieka aktīvus skar šīs procedūra.

Par starptautiskās piekritības ekskluzivitāti vai alternativitāti, lemjot, uz kuriem parādnieka aktīviem attiecas sekundārās maksātnespējas procedūra

- 39 Visbeidzot, kas attiecas uz jautājumu, vai sekundārās maksātnespējas procedūras uzsākšanas dalībvalsts tiesu piekritība lemt, uz kuriem parādnieka aktīviem attiecas šī procedūra, ir ekskluzīva vai alternatīva, ir jāatgādina, ka Tiesas judikatūrā atzītā tiesu piekritība atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktam lemt par izrietošajām prasībām galvenokārt ir pamatota ar šīs regulas lietderīgo iedarbību

(skat. šajā ziņā spriedumus *Seagon*, C-339/07, EU:C:2009:83, 21. punkts, un *F-Tex*, C-213/10, EU:C:2012:215, 27. punkts). Kā izriet no šī sprieduma 37. punkta, tas pats attiecas uz tiesu, kurām ir piekritība atbilstoši šī 3. panta 2. punktam, analogo piekritību.

- 40 Tādējādi, lai noteiktu starptautiskās piekritības lemt par izrietošajām prasībām ekskluzivitāti vai alternatīvitāti un tādējādi noteiktu šī 3. panta 1. un 2. punkta tvērumu, ir jānodrošina arī šo normu lietderīgo iedarbību.
- 41 Tādēļ, kas attiecas uz prasību konstatēt, ka uz noteiktiem parādnieka aktīviem attiecas sekundārā maksātspējas procedūra, par kādām ir pamatlieta, ir jākonstatē, ka tai acīmredzami ir tieša ietekme uz interesēm, kas tiek administrētas galvenajā maksātspējas procedūrā, jo lūgtā konstatācija noteikti nozīmētu to, ka attiecīgo īpašumu neskar galvenā procedūra. Tomēr, kā to norāda ģenerāladvokāts būtībā secinājumu 57. punktā, dalībvalsts, kurā uzsākta galvenā procedūra, tiesām ir arī piekritība lemt par izrietošajām prasībām un tādējādi noteikt šīs pēdējās procedūras seku apmēru.
- 42 Šādos apstākļos sekundārās maksātspējas procedūras uzsākšanas dalībvalstu tiesu ekskluzīvā piekritība lemt par tiem parādnieka aktīviem, uz ko attiecas šīs procedūras sekas, liegtu Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktam tā lietderīgo iedarbību, ciktāl šī norma paredz starptautisku piekritību lemt par izrietošām lietām, un tādējādi nevar tikt atzīta.
- 43 Turklāt no Regulas Nr. 1346/2000 normām neizriet, ka tā piešķir piekritību lemt par izrietošu prasību tiesai, kurā pirmajā ir celta prasība. Pretēji tam, ko apgalvo *NNSA* uzņēmuma komiteja, šāda piekritības piešķiršana neizriet arī no sprieduma *Staubitz-Schreiber* (C-1/04, EU:C:2006:39), kas ir par citu gadījumu, proti, gadījumu par piekritības piešķiršanu uzsākt galveno maksātspējas procedūru un tādējādi par piekritības piešķiršanu, kas atbilstoši šīs regulas normām ir ekskluzīva.
- 44 Protams, kā to norāda vairākas attiecīgās personas, “alternatīvas” tiesas piekritības piešķiršana šādā kontekstā rada vienlaicīgu un nesavienojamu nolēmumu risku.
- 45 Tomēr, kā to norāda ģenerāladvokāts secinājumu 60. punktā, Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punkts ļaus novērst nesavienojamu nolēmumu risku, nosakot ikkatrai tiesai, kurā celta tāda izrietošā prasība, par kādu ir pamatlieta, atzīt agrāku nolēmumu, ko pieņēmusi atbilstoši šīs regulas 3. panta 1. punktam vai attiecīgā gadījumā 2. punktam cita piekritīga tiesa.
- 46 Ievērojot visus iepriekšējos apsvērumus, uz uzdotā jautājuma pirmo daļu jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkts un 27. pants jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, kurā uzsākta sekundārā maksātspējas procedūra, tiesām alternatīvi ar dalībvalsts, kurā uzsākta galvenā maksātspējas procedūra, ir piekritība lemt par to, uz kuriem parādnieka aktīviem attiecas sekundārās procedūras sekas.

Par jautājuma otro daļu

- 47 Ar jautājuma otro daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, kuras tiesības ir piemērojamas, nosakot tos parādnieka aktīvus, uz kuriem attiecas sekundārās maksātspējas procedūras sekas.
- 48 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka sekundārās maksātspējas procedūras sekas ir aprobežotas, kā tas izriet no Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkta un 27. panta, ar parādnieka aktīviem, kas maksātspējas procedūras uzsākšanas datumā ir tās dalībvalsts teritorijā, kurā uzsākta sekundārā maksātspējas procedūra.
- 49 Otrkārt, no Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 6. un 23. apsvēruma izriet, pirmkārt, ka šī regula nosaka vienotus tiesību normu kolīziju noteikumus, kas aizstāj valstu starptautisko privāttiesību noteikumus, un, otrkārt, ka šī aizstāšana atbilstīgi samērīguma principam aprobežojas ar šajā regulā noteikto normu

piemērošanas jomu. Tādēļ šī regula principā neizslēdz tādu izrietošo prasību kontekstā, par kādām ir pamatlieta, jebkādu dalībvalsts, kurai pieder tiesa, kurā tiek izskatīta izrietošā prasība, tiesiskā regulējuma piemērošanu attiecībā uz izrietošajām prasībām par šīs dalībvalsts starptautiskajām privāttiesībām, ciktāl Regulā Nr. 1346/2000 nav vienoto normu attiecīgās situācijas regulēšanai.

- 50 Tomēr, kas attiecas uz to, vai Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas nolūkos kādi aktīvi ir jāuzskata par tādiem, kas atrodas dalībvalsts teritorijā maksātnešpējas procedūras uzsākšanas datumā, ir jākonstatē, ka šī regula tiešām paredz vienotus noteikumus, kas šādā ziņā izslēdz atsauci uz valsts tiesībām.
- 51 Proti, no Regulas Nr. 1346/2000 2. panta g) punkta izriet, ka šīs regulas mērķiem “dalībvalsts, kurā atrodas aktīvi”, ir ķermenisku lietu gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas īpašums, tāda īpašuma un īpašumtiesību gadījumā, kas reģistrējamas publiskā reģistrā, dalībvalsts, kuras iestādē tiek glabāts reģistrs, un visbeidzot prasījumu gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā trešajai personai, kam tie jāpilda, ir galveno interešu centrs, kā noteikts šīs regulas 3. panta 1. punktā. Lai gan ir juridiskās situācijas sarežģītība pamatlietā, šai normai būtu jāļauj iesniedzējtiesai noteikt attiecīgos īpašumus, tiesības un prasījumus.
- 52 Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka, lai gan Regulas Nr. 1346/2000 2. panta g) punktā ir tieša norāde tikai uz īpašumu, tiesībām un prasījumiem, kas ir vienā dalībvalstī, no tā nebūtu jāsecina, ka šis noteikums nav piemērojams gadījumā, kad attiecīgais īpašums, tiesības vai prasījums ir jāuzskata par trešajā valstī esošiem.
- 53 Proti, lai noteiktu aktīvus, uz kuriem attiecas sekundārās maksātnešpējas procedūra, ir tikai jāpārbauda, vai maksātnešpējas procedūras uzsākšanas datumā tie Regulas Nr. 1346/2000 2. panta g) punkta izpratnē bija tās dalībvalsts teritorijā, kurā ir tikusi uzsākta šī procedūra, jo attiecīgā gadījumā nav būtiski šajā ziņā noteikt, kurā citā valstī šie aktīvi atrodas vēlākā posmā.
- 54 Tādēļ, kas attiecas uz pamatstrīdiem, iesniedzējtiesai būs jāpārbauda vispirms, vai attiecīgie aktīvi, kurus nešķiet iespējams uzskatīt par kustamu īpašumu, ir īpašums vai tiesības, kuras īpašniekam ir jāieraksta publiskā reģistrā, vai tie ir jāuzskata par prasījumiem. Tad šai pašai tiesai būs jānosaka attiecīgi, vai dalībvalsts, kuras pārraudzībā šis reģistrs tiek turēts, ir dalībvalsts, kurā ir uzsākta sekundārā maksātnešpējas procedūra, šajā gadījumā Francijas Republika vai attiecīgā gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā ir trešās personas, kam jāpilda saistības, galveno interešu centrs, ir Francijas Republika. Tikai gadījumā, ja kāda no pārbaudēm sniegs pozitīvu rezultātu, uz attiecīgajiem aktīviem būs attiecināma Francijā uzsāktā sekundārā maksātnešpējas procedūra.
- 55 Šādos apstākļos uz uzdotā jautājuma otro daļu jāatbild, ka tie parādnieka aktīvi, uz kuriem attiecas sekundārās maksātnešpējas procedūra, nosakāmi atbilstīgi Regulas Nr. 1346/2000 2. panta g) punktam.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pamatlīetas pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnešpējas procedūrām 3. panta 2. punkts un 27. pants jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, kurā uzsākta sekundārā maksātnešpējas procedūra, tiesām alternatīvi ar dalībvalsts, kurā uzsākta galvenā maksātnešpējas procedūra, ir piekritība lemt par to, uz kuriem parādnieka aktīviem attiecas sekundārās maksātnešpējas procedūras sekas.

Tie parādnieka aktivi, uz kuriem attiecas sekundārās maksātnespējas procedūra, nosakāmi atbilstīgi Regulas Nr. 1346/2000 2. panta g) punktam.

[Paraksti]